

EINDTIJDTHEOLOGIEËN (1) – Inleiding HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in de komende tijd wil ik een studie aan u voorleggen, waarin ik heel kort een samenvatting geef van de belangrijkste theologieën over de eindtijd. Deze theologieën worden samengevat met het vreemde woord “*eschatologie*”. De “*eschatologie*” is de “*leer over de eindtijd*” ofwel de “*leer over het einde der dingen*”.

Helaas wordt de bijbelse leer over de eindtijd naar mijn mening te weinig gepredikt. Wellicht omdat de eindtijd een onderwerp is van soms uitgesproken opvattingen, maar ook van grote controverses en meningsverschillen in de kerken van vandaag. Er zijn kerken waar in het geheel niet over de eindtijd wordt gesproken, met uitzondering van het in evangelische kringen bekende adagium: “*Jezus komt spoedig terug! Maak je daarom gereed!*” Wellicht denkt men de onderlinge eenheid te kunnen bewaren door niet over de eindtijd te spreken. In andere kerken wordt wel over de eindtijd gesproken, maar zien de gelovigen juist door de bomen het bos niet meer.

Mijn doel met deze vierdelige studie is in de eerste plaats om u te informeren. Opdat u beter zult kunnen doorgronden waarom uw eigen gemeentelijke voorgangers, maar ook de verschillende schrijvers in christelijke magazines en literatuur, bepaalde standpunten innemen. En dan bedoel ik niet alleen standpunten over de eindtijd, maar ook andere. Hun standpunten zullen meestal zijn gebaseerd op een bepaalde theologie die zij aanhangen. Desalniettemin zal deze studie soms verder gaan dan het uitsluitend geven van informatie. Soms zal ik toch mijn eigen mening aan u moeten duidelijk maken.

Kennis van de leer over de eindtijd is belangrijk

Hoewel sommigen zeggen van niet, is kennis van de leer over de eindtijd toch belangrijk voor de praktijk van het dagelijks geestelijk leven, omdat Gods volk voorbereid moet zijn op de dingen die spoedig in de wereld zullen gebeuren. Wedergeboren kinderen Gods voelen dat ook vanzelf aan (uiteraard door de werkingen van de Heilige Geest in hun harten). Maar onder hen kunnen dan vele vragen met betrekking tot de eindtijd leven. Vragen als: “*Wanneer komt Jezus terug? Wat is de Grote Verdrukking? Wat is de Opname? Hoe moeten we omgaan met de oudtestamentische profetieën aangaande Israël? Telt Israël nog mee? Komt er een 1000-jarig Vrederijk? Is dit Koninkrijk reeds aangebroken of begint het in de toekomst? Wordt de Gemeente vóór de verdrukkingen weggenomen?*”

De apostel Petrus benadrukte het belang van kennis over de dingen, die in de toekomst nog zullen gebeuren: hij sprak immers over het belang van het ‘profetische’ Woord van God. 2 Petr. 1:19 – “*En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten.*”

De Joodse professor dr. David Flusser van de Hebreeuwse Universiteit zei in augustus 1975 in een Joods-Arabisch-christelijke ontmoetingsweek op de Olijfberg in Jeruzalem: “*.....Het is beslist nodig zich met de bijbelse uitspraken over de eindtijd bezig te houden. De Joden doen het, de christenen zouden het des te meer moeten doen, wanneer zij hun verkiezing niet willen verspelen. Ik neem aan dat de eindtijd zeer nabij is.....*”

De leer van de eindtijd gaat dus over toekomstige gebeurtenissen in de eindtijd. De profeten, onder andere de profeet Daniël, kregen belangrijke visioenen over deze gebeurtenissen. De bijbel zegt ook, dat de betekenis van veel van deze visioenen tot de eindtijd verborgen zal zijn. Zo zei de engel tegen Daniël, dat diens visioenen verzegeld zouden zijn tót de eindtijd. Dan. 12:4,9 – “*En gij, Daniël, sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek, tot den tijd van het einde; velen zullen het naspeuren, en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden.*”

..... *En Hij zeide: Ga henen, Daniël! want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den tijd van het einde.*"

De tijd van uitleg en openbaring van die visioenen over de eindtijd zou dus de tijd zijn, wanneer velen onderzoek zouden doen en de kennis en wetenschap zouden vermeerderen. Dat is dus duidelijk de tijd van nu! Nu in onze tijd floreert de wetenschap en neemt zelfs nog steeds meer en onbegrijpelijk snel toe. Niet alleen met betrekking tot natuurkunde, techniek, geneeskunde, etc., maar ook met betrekking tot het onderzoek en de kennis omtrent het Woord van God. Dus in onze tijd worden de toekomstige gebeurtenissen meer en meer door God geopenbaard. Desondanks moeten wij niet menen, dat reeds álles geopenbaard is.

Veel zaken zijn nog verborgen voor onze ogen. Maar Amos 3:7 belooft, dat de Heer géén ding zal doen of Hij zal éérst Zijn raad aan Zijn knechten, de profeten, openbaren. Dus voordat de belangrijke eindtijdgebeurtenissen zullen aanvangen, zal God het eerst aan Zijn kinderen openbaren. En Jezus zal alles wat Hij van de Vader heeft gehoord aan Zijn discipelen, Zijn vrienden, bekend maken (Joh. 15:15b). En dat doet Hij middels de Heilige Geest, Die ons de toekomstige dingen (de toekomst) zal verkondigen (Joh. 16:13). Hierop mogen wij vertrouwen.

Wat zou dan ons persoonlijke doel van het bestuderen van de leer over de eindtijd moeten zijn? Zeker niet het uitsluitend vergaren van kennis. Petrus zei dat het profetische Woord van God zeer vast is en dat juist dit Woord als een licht in een duistere plaats schijnt tót het aanbreken van de nieuwe dag. Met andere woorden, dit Woord bewerkt dat wij vast en gefundeerd in ons geestelijke leven gaan staan. Dit Woord is voor ons een helder Licht, dat aan ons in de duisternis verborgen zaken zal openbaren, waardoor wij de spoedige Wederkomst van de hemelse Morgenster Jezus Christus geestelijk gaan aanvoelen. Wij gaan leren hoe wij onze levens moeten inrichten, naarmate wij zien hoe Gods plan zich ontvouwt. Maar om de eindtijd goed te verstaan is het cruciaal, dat we ons gehele geestelijke leven met inachtneming van Gods doel inrichten.

De inhoudelijke betekenis van de uitdrukking "eindtijd"

Wat wordt er nu eigenlijk precies bedoeld met de uitdrukking "eindtijd"? In de bijbel wordt in plaats van eindtijd vaak de uitdrukking "te dien dage" gebruikt (leest u bijvoorbeeld Matt. 24 en Luk. 21). Bijbelonderzoekers bedoelen met eindtijd, de tijd waarin een bepaalde reeks van gebeurtenissen zich zal voordoen, welke zal leiden tot de Wederkomst van Jezus.

De bijbelse openbaring ten aanzien van de eindtijdgebeurtenissen verschilt echter:

- Over een aantal van die gebeurtenissen is ondubbelzinnig te lezen in de bijbel, het Woord van God. Zo zegt de bijbel ontegenzeggelijk dat Jezus zal terugkomen. Punt!
- Andere gebeurtenissen zijn echter nog niet (volledig) geopenbaard, maar zullen dat in de eindtijd wél worden. Dan. 12:9 – *"En Hij zeide: Ga henen, Daniël! want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den tijd van het einde."*
- Maar ook zijn er gebeurtenissen, zoals het tijdstip van Jezus' Wederkomst (Matt. 24:36) en de aanvang van het Koninkrijk (Hand. 1:6-7), waarvan alléén God de Vader exclusief kennis heeft. Hand. 1:6-7 – *"Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten? En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;"*
 Het hier gebruikte woord "tijden" is het Griekse "chronos", d.w.z. "de tijd als een opeenvolging, volgorde of meting van voorbijgaande momenten als in een chronometer."
 Chronos is dus slechts de lengte van tijd, maar geen vervulling of voltooiing van tijd.
 Het gebruikte woord "gelegenheden" is het Griekse "kairos", d.w.z. "datgene wat tijd de

gelegenheid geeft om te doen". Kairos houdt niet geschiktheid van tijd of gelegenheid in, maar wel de noodzaak van een taak die moet worden verricht, of de tijd nu wel of niet voorziet in een goede geschikte gelegenheid.

Ten aanzien van bepaalde gebeurtenissen, zoals de Wederkomst, houdt God de Vader dus zowel de pure tijd als de juiste gelegenheid in Zijn eigen hand. Niemand weet de tijdstippen! De in christelijke tijdschriften te lezen en door mensen opgestelde eindtijdschema's hebben dus maar beperkte waarde.

Broeders en zusters, het is ook niet het belangrijkste om precies te weten wannéér en wát er alles zal geschieden. Wat écht belangrijk is, is dat we zien dat de tijd nabij is en dat we 100% gereed zullen zijn voor Jezus' Wederkomst.

Waakt en bidt

Broeders en zusters, moeten wij, omdat God de Vader toch de tijden of gelegenheden in Zijn eigen hand heeft, dan maar gewoon wachten op hetgeen er staat te gebeuren? Neen! Want vele malen roept de bijbel op tot waakzaamheid, juist als het gaat om die eindtijdgebeurtenissen. En een goede wachter kent de verschillende omstandigheden van het gevaar en wanneer die zich voordoen en hij kent zijn vijanden. Hij kent de specifieke tekenen. Het is daarom dus tóch absoluut noodzakelijk om op de hoogte te zijn van het profetische Woord van God. Want daar leren wij van! Wij worden ons bewust dat Jezus' Wederkomst voor de deur staat. En wij zullen óók ontdekken, dat er eindtijdgebeurtenissen zijn, die fungeren als tekens en bakens voor de gelovigen. Jezus zei in Luk. 21:28 – *"Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is."* In Matt. 24:33 zei Jezus: *"Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur."*

Het feit dat Jezus zegt *"wanneer gij ál deze dingen zult zien"*, betekent naar mijn mening dat alle eindtijdgebeurtenissen in dezelfde periode van de eindtijd zullen geschieden. Vele bijbelonderzoekers zeggen zelfs, dat het in de heel korte tijd van één generatie plaats zal vinden. Jezus somde veel van die eindtijdgebeurtenissen (tekens) op in bijvoorbeeld Matt. 24 en Luk. 21. Hij noemde er zelfs een aantal met betrekking tot de geestelijke toestand van de mensen in Matt. 24:37-39 en Luk. 17:26-30.

Andere in de bijbel genoemde tekens zijn die van het herstel van het Joodse volk, de toestand van het milieu en de vorming van het rijk van de Antichrist.

Wijlen mijn voorganger br. L.F. Noll gaf mij ooit het volgende persoonlijke advies: *"Houd je nu niet meer zozeer bezig met de leer der bekering of de leer der dopen, etc. Maar wees veel bezig met de Wederkomst van Jezus, met het boek Openbaring en met hetgeen wat het Woord zegt over de eindtijd"*.

Broeders en zusters, weest u dus bezig met hetgeen dat staat te gebeuren! Opdat wij gereed zullen zijn en niet geestelijk te gronde zullen gaan!

Hos. 4:6a – *"Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen,....."*

2 Petr. 1:19 – *"En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten."*

Echter, juist als het om de eindtijd gaat, zullen we moeten oppassen voor verleidende leerstellingen. Een reden te meer om ons grondig in de materie te verdiepen.

En als wij weten wat er tijdens en ná de eindtijd gaat gebeuren en welke heerlijke toekomst ons nog wacht, dan zal onze hoop op Jezus' Wederkomst groeien, ons geloof vaster worden en de liefde voor de komende Hemelbruidegom eveneens groeien.

Broeders en zusters, de bijbel kent twee grote thema's, die in potentie alle eindtijdgebeurtenissen omvatten, namelijk het wel en wee van Gods uitverkoren volk Israël en het door hen verwachte Koninkrijk (het "Millennium", ook genoemd het "1000-jarig Vrederijk"), waarin de Messias als Koning zal regeren. De belangrijkste eindtijd-theologieën zijn dan ook

geformuleerd rondom deze twee thema's. Men neemt standpunten in ten aanzien van Gods verwachte handelen met Israël én ten aanzien van de betekenis van het Koninkrijk.

Waarom Israël?

Waarom Israël? Gods volk Israël staat centraal in de eindtijdtheologieën. Het Oude Testament speelt zich immers geheel af rondom Israël. De vraag die de meningen verdeelt houdt, luidt heel in het kort: *“Wat is de betekenis van Israël in de eindtijd?”*

U begrijpt op voorhand dat er dus ook theologen zijn, die Israël volstrekt hebben afgeschreven als Gods eigen volk, terwijl andere theologen juist het tegenovergestelde verdedigen. U begrijpt dan ook, dat daarmee de uitleg over de toekomstige eindtijdgebeurtenissen behoorlijk kan verschillen. Want zijn de voorspelde gebeurtenissen in en rond Israël nu wel of niet van betekenis? Hetgeen overigens niet wegneemt, dat er ook enkele algemene, belangrijke eindtijdgebeurtenissen zullen gaan plaatsvinden, die niet direkt met Israël van doen hebben, maar met het gehele Lichaam van gelovigen. Bijvoorbeeld de Opname!

Broeders en zusters, ik ben van mening dat Israël en het Joodse volk in de eindtijd wél centraal zullen staan:

- Omdat men bij letterlijke interpretatie van de bijbel, zonder op voorhand alles te vergeestelijken, niets anders kan concluderen dan dat er nog geweldige dingen rondom Israël staan te gebeuren. Want waarom toch zou God de Vader tegen Zijn eigen kinderen voortdurend in raadselen spreken? Dat doet toch geen enkele vader. God zegt wat Hij bedoelt.
- Omdat Israël Gods eigen uitverkoren volk is én blijft. Zij zijn Zijn kinderen. Onder meer terwille van hun stamvaders Abraham, Izaäk en Jakob (Deut. 14:2; Rom. 9:4a; 11:1,2,28, 29), die dicht en eerlijk bij God de Vader wandelden. Het betreft hier een uitverkiezing van het nageslacht, dus op grond van etniciteit. Desalniettemin zullen ook de Joden slechts vergeving voor hun zonden ontvangen en een persoonlijke relatie met God opbouwen, wanneer zij geloven in het verzoenende bloed van Jezus.
- Omdat aan Israël de Woorden Gods zijn toevertrouwd.
Rom. 3:1a-2 – *“Welk is dan het voordeel van den Jood? Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.”*
Ps. 147:19-20a – *“Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan;.....”*
- Omdat aan Israël behalve de wetgeving (het Woord van God) óók de heerlijkheid Gods, de verbonden, de beloftenissen en de dienst van God is toevertrouwd (Rom. 9:4).
- Om Jezus Christus, de Redder der mensheid, uit het Joodse volk is voortgekomen (Rom. 9:5). Onze Heiland was een Israëliet. Hij was een Jood.
- Omdat Jezus zei, dat de zaligheid van de heidenen (d.w.z. hun redding en heil) uit de Joden was. Joh. 4:22 – *“Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden.”*
- Omdat ook de verdere zegeningen voor de heidenen via de Joden worden ontvangen (Jes. 2:3; Rom. 11:12).
- Omdat Israël in al zijn facetten, zowel cultureel en religieus, voor ons christenen uit de heidenen als een baken voor de eindtijd is! Col. 2:16,17 – *“Dat u dan niemand oordele in*

spijs of in drank, of in het stuk des feestdags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus." Paulus spreekt hier tot Joodse gelovigen in Christus en stelt dat de Joodse feesten, sabbatten en eetgewoonten een schaduwbeeld zijn van de dingen die nog moeten komen. G. van de Weerd behandelde enkele jaren geleden in het Zoeklicht het schriftgedeelte 2 Sam. 7:18-19 – *"Toen ging de koning David in, en bleef voor het aangezicht des HEEREN, en hij zeide: Wie ben ik, Heere HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest, Heere HEERE, maar Gij hebt ook over het huis Uws knechts gesproken tot van verre heen; en dit naar de wet der mensen, Heere HEERE!"*

"Van verre heen" is de vertaling van het Hebreeuwse *"rachok"* dat *"ver verwijderd qua tijd of afstand"* betekent. *"Wet"* is het Hebreeuwse *"torah"*, dat véél méér dan *"wet"* betekent, namelijk *"onderwijzing"*. We verstaan hieruit dat God tot in de verre toekomst (de eindtijd) over het huis van David (Israël) zal spreken en wel tot een onderwijzing van de mensen. Met andere woorden, de toekomst van Israël is een onderwijzing voor de mens.

- Omdat God de toekomst van alle volkeren der wereld verbond aan de geschiedenis van Abraham en zijn nakomelingen, dus aan Israël (Gen. 12:3).

Broeders en zusters, als wij dus uit het Woord van God over de eindtijd willen leren, dan zullen wij ons in dit Woord moeten bepalen bij Israël.

Israël wordt in de bijbel met de olijfboom vergeleken (Deut. 8:8; Ps. 52:10; Jer. 11:16; Hag. 2:20; Rom. 11:24). De olijfboom is het beeld van Israël dat aan de wereld vettigheid en geestelijke voeding verschaft.

Ook wordt Israël met een wijnstok vergeleken (Gen. 49:11; Deut. 8:8; Ps. 80:15; Jer. 2:21; Hos. 9:10; 10:1; Joël 1:6-7; Hag. 2:20) als een bron van vreugde en blijdschap.

Maar Israël wordt tevens met een vijgeboom vergeleken (Deut. 8:8; Hos. 9:10; Joël 1:6-7; Hag. 2:20). De vijgeboom is het beeld van Israël als land of natie.

Met betrekking tot Israël als baken zei Jezus belangrijke dingen! In Luk. 21:29-33 en in het aangehaalde schriftgedeelte Matt. 24:32-33 zei Jezus over de vijgeboom als het beeld van Israël: *"En leert van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur."*

Leren van de vijgeboom omdat de tijd nabij is, was Jezus' antwoord op een drievoudige vraag van Zijn discipelen in Matt. 24:3 – *"En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?"*

In Matt. 24 en o.a. Luk. 13 spreekt Jezus over vele, vele eindtijdgebeurtenissen en tekenen van de eindtijd. Maar juist als het gaat om Israël in de eindtijd, dan zegt Jezus: *"Léér van de vijgeboom"*. Met andere woorden, *"Léér van Israël"*.

Want dán weet je dat de eindtijd nabij is! Wat overigens niet wil zeggen, dat je precies zult weten wanneer al die dingen zullen geschieden. Mark. 13:28-33 – *"En leert van den vijgeboom deze gelijkenis; wanneer nu zijn tak teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. Alzo ook gij, wanneer gij deze dingen zult zien geschieden, zo weet, dat het nabij, voor de deur is. Voorwaar, Ik zeg u, dat dit geslacht niet zal voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. Maar van dien dag en die ure weet niemand, noch de engelen, die in den hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader. Ziet toe, waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de tijd is."*

Het zijn juist de aktuele (o.a. politieke) gebeurtenissen in en rond Israël die ons een diepe blik op Gods raadsplan met Israël en met de Gemeente in de eindtijd geven. Zo zien velen het als een begin van herstel en van uitspruiting van de vijgeboom, dat op 14 mei 1948 opnieuw de staat Israël werd gesticht na een verstrooiing van de Joden over de hele wereld

van bijna tweeduizend jaren. In gelijke zin het feit dat op 7 juni 1967 Jeruzalem door hen werd veroverd. Óók het huidige en voortdurende getouwtrek om de status van Jeruzalem kunnen we in het profetische licht verklaren (Zach. 12:2-3).

Broeders en zusters, Jezus (Hij is het Woord van God) adviseert ons dus om naar de vijgeboom Israël te kijken. Wij als christenen moeten helder kunnen onderscheiden wélke tekenen de bijbel noemt met betrekking tot het uitspruiten van de vijgeboom.

Ex. 33:16 is een geweldige tekst om Jezus' redenen samen te vatten: *“Want waarbij zou nu bekend worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen wij afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op den aardbodem is.”*

Omdat God zichtbaar met Israël optrekt, terwijl Israël toch een apart gezet en verworpen volk op de aardbodem is, kunnen we Gods genade en Gods hand met hen herkennen.

Waarom het Koninkrijk?

Vervolgens staat er in de eindtijdtheologieën naast Israël nog een tweede thema centraal, namelijk het (Messiaanse) Koninkrijk, ook genoemd het Millennium of 1000-jarig Vrederijk.

Het Koninkrijk als tweede thema is volkomen logisch, want wie de plaats van Israël in het Woord van God bestudeert, zal ontdekken dat de verwachting van het Koninkrijk, waarin de Messias voor eeuwig Koning is, onlosmakelijk met Israël is verbonden. Elke oplettende lezer van de bijbel zal ontdekken dat het thema van het Koninkrijk blijkbaar heel belangrijk is. Zo staat het Oude Testament vol met schriftgedeelten aangaande het komende Koninkrijk. En ook in het boek Openbaring, want de kern van dit boek is de kroning van Jezus, het Lam van God, tot Koning der koningen en Zijn Wederkomst naar de aarde als grote Koning om een geweldig Koninkrijk te installeren (Openb. 5:12-13; 11:15-18; 19:11-16).

De engel Gabriël zei in Luk. 1:33 tegen Maria over haar baby Jezus: *“En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”*

Het schriftgedeelte 1 Cor. 15:25 verklaart ons: *“Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.”*

De eindtijdgebeurtenissen uit het boek Openbaring spelen zich af tegen deze achtergrond.

Broeders en zusters, daarom is het belangrijk om ook aandacht aan Jezus' Koninkrijk te besteden. Want Zijn Koninkrijk zal absoluút komen. Het zal metéén aanvangen ná Zijn Wederkomst en ook wij mogen burgers van dit Koninkrijk worden. Het volk van Israël zal daarbij de belangrijke taak hebben om dit Koninkrijk in de wereld te verkondigen.

Het Koninkrijk van de Messias was en is de grote verwachting en het grote verlangen van het Joodse volk. De profetieën van de oude Joodse profeten verwezen steeds naar dit komende Koninkrijk van de Messias. Hun profetieën moeten daarom absoluut in dit perspectief worden geplaatst. Helaas hadden het Joodse volk en hun leiders de oude profetieën niet begrepen en hadden zij een totaal verkeerd beeld van het komende Koninkrijk. Tenslotte verwierpen zij Jezus Christus, de Zoon van God, als hun Messias. Jezus, Die notabene in Zijn aardse bediening steeds en uitsluitend het Evangelie van dit komende Koninkrijk verkondigde.

Helaas begrijpen ook vandaag de dag nog steeds vele christenen niets van het 1000-jarige Koninkrijk! Het is dit Koninkrijk waarnaar wij moeten verlangen en waarvoor wij ons moeten inzetten om het te mogen binnengaan. Want het is de tijd waarin wij mogen rusten van onze arbeid, zoals God op de zevende scheppingsdag rustte van al Zijn werken.

Tot slot

De studie over de eindtijd aan de hand van Israël en het Koninkrijk is eeuwen lang door de bijbelonderzoekers verwaarloosd. De overgrote meerderheid van de christenen was al die

tijd van mening, dat Israël na de dood en Opstanding van de Here Jezus Christus voor God de Vader volkomen had afgedaan en was vervangen door de Kerk (de Vervangingstheologie). En helaas was er onder de meeste christenen ook sprake van diepe haat en een grote verachting van de Joden, van wie men zeker niets zou kunnen leren. Zij hadden immers de Heiland gekruisigd! Met vreselijke vervolgingen van de Joden als gevolg.

Gelukkig kwam er in de 20e eeuw langzamerhand een einde aan deze houding bij een kleine groep bijbelgetrouwe christenen, die gingen inzien dat van Israël en haar orthodoxe godsdienst juist heel veel kon worden geleerd. Gods Heilige Geest begon de tijd rijp te achten om tot openbaring van verborgen eindtijdgebeurtenissen te komen (Dan. 12:4) en hen tot het inzicht te brengen, dat Jezus' Wederkomst nabij was.

Satan, de grote tegenstander, is er helaas dus gedurende vele eeuwen in geslaagd om de kennis van de christenen met betrekking tot de eindtijd, de plaats van het volk Israël en het Koninkrijk sterk te beperken. Gelukkig keert nu het tij.

Maar laten wij daarbij goed beseffen, dat het juist Gods liefde voor de gehele mensheid was, dat Hij Israël heeft uitverkoren. God verkoos om ons te redden door Abraham (de stamvader van Israël) als vriend te nemen en uit Israël onze Heiland geboren te laten worden. Israël is Gods middel. De redding van mensheid is Zijn doel.

Broeders en zusters, wij hebben echter bovenal de leiding en zalving van de Heilige Geest nodig om het Woord te verstaan. Hij is immers de Auteur en de Verklaarder van het Woord van God (2 Petr. 1:19-21; Joh. 16:13). Niet voor niets zegt 2 Cor. 10:7 dat wij mensen "*aanzien wat voor ogen is*". Dus wij zien niet de dingen die slechts geestelijk zichtbaar zijn, maar hetgeen natuurlijk zichtbaar is. En Jezus Zelf zei eens, dat wij mensen wel de tekenen van het komende weer weten te onderscheiden, maar niet de tekenen van de eindtijd. Wij moeten daarom bidden, dat Hij ons "*verlichte ogen des verstands*" zal geven (Efez. 1:18), opdat wij mogen weten en verstaan wat er allemaal nog in Zijn raadsplan verborgen is.

Moge Jezus, de komende Koning der koningen, u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)